

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. ****, 22.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – **, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Гергана Р. П.а

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА АНДР. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от Гергана Р. П.а Административно наказателно дело № 20231420201121 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.58д-63д от ЗАНН. Образувано е по жалба на К. И. А. от гр. ****, ЕГН:***** против Наказателно постановление №20-1795-000030/20.05.2020 г., издадено от Началник група в ОДМВР ****, РУ ****, с което за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП, на основание чл.175 ал.3 предл.1 от ЗДвП, му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца, и на основание Наредба на МВР №13-2539 от 17.12.2012 г.му са отнети 10 контролни точки.

Излага се в жалбата, че обжалваното НП е неправилно и незаконосъобразно, издадено при допуснати редица нарушения на процесуалните правила и материалноправните разпоредби. Поддържа се, че е нарушена разпоредбата на чл.36 ал.1 от ЗАНН, тъй като не е издаден АУАН. Следвало е АНО да състави първо АУАН, и след това да издаде НП, както изрично било посочено и в Постановлението на ВРП от 08.05.2020г. Излага се в жалбата също, че обжалваното НП е немотивирано, а описаната фактическа обстановка не отговаря на действителната такава. Твърди се, че АНО не е извършил и преценка дали са налице основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН. Излагат се доводи в жалбата, че АНО не е посочил в НП изрично категорията и подкатегорията на управляваното МПС. По тези съображения се иска отмяна на НП. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв.Т. З., ВрАК поддържа жалбата така, както е подадена. Излага подробни доводи и съображения.

Ответникът по делото, редовно призован, не се е явил в съдебно

заседание, и не е ангажирал становище по жалбата. В съпроводителното писмо до РС ****, с което е представена административната преписка, ответникът моли обжалваното НП да бъде потвърдено. Прави възражение при евентуално уважаване на жалбата за присъждане на адвокатско възнаграждение под предвидения в Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения минимум. Не претендира разноски.

Настоящият състав намира депозираната жалба за процесуално допустима. Подадена е в преклузивния срок, предвиден в чл.59 ал.2 ЗАНН, от лице, имащо право и интерес от обжалване, и против акт - наказателно постановление от категорията на обжалваемите. Разгледана по същество депозираната жалба се явява основателна.

След като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и съображенията на страните, настоящият състав приема за установено от фактическа страна следното:

Обжалваното НП е издадено за това, че на 25.02.2020 г. към 10:30 часа, в село ****, община ****, обл.****, на ул.“П. ****” до №4, жалбоподателят К. И. А. управлявал мотопед „****“, без поставени регистрационни табели, когато бил спрян за проверка от полицейски служители на РУ-****. Същите констатирали по време на проверката, че процесното ППС и не е регистрирано по надлежния ред. Не съставили АУАН, а сигнализирали РП **** за търсене на наказателна отговорност от жалбоподателя. По случая е била образувано ДП № 186/2020 г. по описа на РУ-****, № 409/2020 г. по описа на РП **** за престъпление по чл.345 ал.2 от НК. С постановление от 08.05.2020 г. наблюдаващият прокурор при ВрРП прекратил на основание чл.199 вр. чл.243, ал.1 вр. чл.24, ал.1, т.1 НПК наказателното производство по посочената преписка, като е приел, че формално е осъществен състава на престъплението, но поради това, че неговата обществена опасност е явно незначителна, деянието не е престъпление по смисъла на чл.9 ал.2 НК.“ Прокурорът е приел, че деянието покрива признаците на административно нарушение по ЗДвП, и е изпратил препис от постановлението на началника на сектор ПП при ОДМВР- **** по компетентност с оглед преценка реализирането на административнонаказателната отговорност на водача. На 20.05.2020 година началник група към ОДМВР-****, РУ **** издал обжалваното Наказателно постановление №20-1795-000030 против жалбоподателя за това, че на 25.02.2020 г. към 10:30 часа, в село ****, община ****, обл.****, на ул.“П. ****” до №4, жалбоподателят К. И. А. управлява мотопед „****“, без поставени регистрационни табели, когато бил спрян за проверка от полицейски служители на РУ-****. Същите по време на проверката констатирали и, че процесното ППС не е регистрирано по надлежния ред, за което на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП, му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца, и на основание Наредба №13-2539 от 17.12.2012 г. му са отнети 10 контролни точки. В издаденото НП АНО е приел, че жалбоподателят е нарушил чл.140 ал.1 ЗДвП,

управлявайки МПС нерегистрирано по надлежния ред. В самото НП АНО е отбелязъл, че то се издава във връзка с постановление на РП **** по ДП №409/ 08.05.20 г. на основание чл.36 ал.2 ЗАНН.

По делото са приложени и съответно приети относими писмени доказателства: НП № 20-1795-000030/20.05.2020г., Постановление на РП **** от 08.05.2020г. по ПрПр № 409/2020г, справка за нарушения на водач, бюлетин № 25, заповед № 81212-51514.05.2018г. и заповед № 369з-346/27.02.2019г., и двете на министъра та вътрешните работи.

Събирани са и гласни доказателства. Разпитани са свидетелите П.К. и П. П., извършили проверката на жалбоподателя. Доколкото си спомнят с оглед отдалечеността във времето на събитието, жалбоподателят управлявал скутер/първия свидетел/ или мотоцикл/втория/ без регистрационни табели и нерегистриран, което установили след извършена допълнителна справка. Не могат да си спомнят дали МПС било със запалени светлини, но са категорични, че е било със запален мотор. Съдът дава вяра на показанията на двамата свидетели, които са незаинтересовани от изхода на делото и добросъвестно депозираха показания.

Като свидетел е разпитана и ****, доведена от жалбоподателя, негова майка. Същата заявява, че жалбоподателят не е управлявал процесния скутер, а само го преместил бутайки го в другата им къща, за да не пречи, която била на около 100-150 м. от къщата, където бил съхраняван. Според свидетелката преместването станало по черен път, който не бил за обществено ползване. Настоящият състав не дава вяра на показанията на тази свидетелка, отчитайки тяхната изолираност и заинтересоваността на свидетелката от изхода на делото, предвид близките и родствени отношения с жалбоподателя-негова майка.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

НП формално отговаря на изискванията на чл.57 от ЗАНН, тъй като съдържа всички необходими реквизити, посочени в разпоредбата. Констатираното от проверяващия орган административно нарушение е надлежно индивидуализирано, като са посочени дата и място на извършването му, съдържа се изчерпателно описание на нарушението от фактическа страна, посочена е конкретната законова разпоредба, която според АНО е нарушена и съответната норма, въз основа на която следва да се ангажира административнонаказателната отговорност на нарушителя.

От приложените в административно наказателната преписка доказателства /заповеди/ се установява, че наказателното постановление е съставено съгласно изискванията на чл.47 ал.2 от ЗАНН, във връзка с чл.47 ал.1 от ЗАНН, от материално и териториално компетентен орган.

Обжалваното НП, обаче, според настоящия състав се явява неправилно и незаконосъобразно на друго основание-допуснато грубо процесуално

нарушение, изразяващо се в това, че за констатираното нарушение не е съставен АУАН.

Административно-наказателният процес е строго регламентирана и нормирана дейност, която съгласно правилата на чл.36 ал.1 ЗАНН започва по правило със съставяне на АУАН, който акт има едновременно констативна, обвинителна и сезираща функции, тоест чрез съставянето на АУАН едновременно се установява административното нарушение, повдига се официално обвинение за извършване на правонарушение и се сезира съответен държавен орган, разполагащ с правомощия да реализира административно-наказателна отговорност чрез налагане на предвидено в закона административно наказание.

Именно поради тези функции на АУАН, към издаването му са въведени точно определени изисквания, свързани с издаване в писмена форма, конкретно съдържание, задължителни реквизити, визирани в чл.42 ЗАНН и др.

Едновременно с това, и поради установеното законодателно, в т. ч. и в чл.6 от ЕКЗОПСЧ основно право на защита всяко лице да узнае в какво е обвинено и какво наказателно/административно-наказателно обвинение е повдигнато спрямо него, за да организира защитата си в пълен обем, са въведени и последващи законодателни изисквания относно съставянето и връчването на АУАН по чл.43-44 ЗАНН, обезпечаващо правото на излагане на възражения, представяне на доказателства и пр.

В чл.36 ал.2 от ЗАНН се въвежда изключение от общото правило на ал.1, допускайки издаване на НП, без съставен АУАН, в изрично уредените случаи на прекратено друго наказателно производство със съответен съдебен или прокурорски акт или в случай на отказано от прокурора образуване на друго наказателно производство за същото деяние, с препращане на материалите на компетентния наказващ орган.

В този случай, АНО може да издаде директно НП по реда на чл.36 ал.2 ЗАНН, без съставяне на АУАН в случаите, когато е сезиран със съответно прокурорско постановление - за прекратяване на образувано ДП или за отказ за образуване на ДП, но само когато тези прокурорски актове съдържат изрични констатации за надлежно извършено правонарушение откъм време, място начин, субект, предмет и средство на извършване, степен на обществена опасност на извършеното и съответна форма или липса на вина,

както и изрични констатации за това, че макар и да не представлява престъпление по НК, констатираното правонарушение осъществява състав на административно нарушение по съответния закон, за което следва да се реализира отговорност по реда на ЗАНН.

С други думи, съдържанието на прокурорското постановление следва да покрива в достатъчна степен, задължителните реквизити на редовен АУАН, съгласно чл.42, ал.1 от ЗАНН, доколкото го замества като инициращ и правопораждащ административно - наказателното производство акт, в отклонение на редовната процедура по чл.36 ал.1 ЗАНН.

В случая, обаче не е налице, нито една от хипотезите предвидени с чл.36, ал.2 ЗАНН, и това е така защото спрямо жалбоподателя е било образувано ДП за това, че той е управлявал МПС нерегистрирано по надлежният ред, но в същото време по това производство настоящият жалбоподател е имал само качеството на свидетел, но не и на обвиняем, на който е повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл.345 ал.2 от НК-видно от данните по приложената прокурорска преписка.

При липсата на издадено Постановление от страна на ВРП, с което да е имало повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл.345, ал.2 от НК, спрямо жалбоподателя, то и органите на МВР, не биха могли да се ползват от разпоредбата на чл.36 ал.2 ЗАНН, защото изначално е следвало да съставят АУАН за това, понеже спрямо жалбоподателя не е имало повдигнато обвинение за управление на нерегистрирано МПС.

В конкретният случай и според съдържанието на прокурорското постановление, същото не представлява годин титул за инициране на административно – наказателно производство по обвинение - за управление на нерегистрирано МПС по реда на чл.36 ал.2 от НК, поради което и АНО е следвало да започне административно – наказателното производство по реда на редовната процедура на чл.36 ал.1 ЗАНН, щом като е счел, че има основания за ангажиране отговорността на конкретното лице – жалбоподател.

Административно- наказващият орган, като не е издал АУАН за претендираното нарушение, а е издал директно обжалваното НП /издадено от Началник Група при ОДМВР *****, с-р Пътна полиция *****/ е допуснал съществено процесуално нарушение от категорията на „абсолютните“ и неотстранимо чрез друг способ, освен чрез отмяна на НП само на това

формално основание.

Недопустимо е едва за първи път чрез НП да се повдига административно обвинение спрямо жалбоподателя, защото това нарушава правото му на защита.

НП следва да се отмени като неправилно и незаконосъобразно, тъй като, както се посочи и по-горе, са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничили значително правото на защита на жалбоподателя. НП са строго формални актове, реда за издаването на които, и производството досежно същите са строго регламентирани в ЗАНН.

За това неспазването от страна на административнонаказващия орган на изискването на нормите на ЗАНН и издаването на Наказателно постановление в противоречие на същите води до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, а също така прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното НП, доколкото РС в производство по обжалване на НП по реда на чл.59-63 ЗАНН, следва да установи съществуването или несъществуването на описаното в НП административно нарушение и съответно съпоставянето на фактически установеното действие или бездействие на жалбоподателя със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение.

Установяването в хода на съдебното производство на съществуването или не на описаното в НП административно нарушение предпоставя индивидуализация на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл.57 от ЗАНН. И макар, че законът в чл.53, ал.2 от ЗАНН дава възможност на административнонаказващия орган да издаде НП, дори и в акта за установяване на административното нарушение да е допусната нередовност, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, то това положение **не се отнася до издаденото НП**, при което административнонаказващият орган е следвало да спази всички изисквания на нормите на ЗАНН, включително и тези по чл.36 ал.1 по чл.42 и по чл.57, ал.1, от ЗАНН, като неспазването на тези изисквания води до незаконосъобразност на НП и същото следва да бъде отменено само на това процесуално основание.

Независимо от изложеното до тук, свързано с незаконосъобразност на

НП поради неиздаване на АУАН, настоящият състав намира, че при издаване на НП са допуснати и други процесуални нарушения, които са самостоятелни основания за незаконосъобразност на обжалваното НП.

Основателни се явяват доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, че НП е издадено при неизяснена фактическа обстановка, и неиндивидуализиране на нарушението в достатъчна степен, с което е нарушена разп.на чл.57 ал.1 т.5 ЗАНН. Налице е и противоречие при описание на извършеното нарушение. В обстоятелствената част на НП е посочено, че жалбоподателят е управлявал мотопед без поставени регистрационни табели, като в хода на проверката се било установило, че мотопедът бил и нерегистриран. При отразяване на нарушението АНО е посочил само, че нарушителят управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. При издаване на НП АНО е допуснал нарушение и на чл.57 ал.1 т.6 ЗАНН. Посочил е, че управлявайки МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, жалбоподателя е нарушил чл.140 ал.1 ЗДвП. Последната разпоредба, обаче съдържа 3 хипотези. Непосочвайки в коя от трите хипотези попада извършеното от жалбоподателя нарушение, АНО е допуснал друго процесуално нарушение, което е отделно основание за отмяна на НП. Недопустимо е съдът да тълкува волята на АНО и да прави предположения какво конкретно е имал предвид. Същото нарушение АНО е допуснал и при посочване санкционната разпоредба.

Основателно се явява и възражението на жалбоподателя, че АНО не е изследвал и изяснил и индивидуализирал какво МПС е управлявал жалбоподателя, както и въпроса дали процесното МПС въобще е от категорията на такива, които подлежат на регистрация. Такива доказателства не се съдържат и в книгата по приложеното ДП №409/ 20 г. по описа на ВРП. Не могат да се извлекат и от показанията на изслушаните свидетели.

Процесуално нарушение, допуснато от АНО се явява и факта, че АНО не е отразил в НП налице ли са основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, при което може да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици.

Доколкото преценката за „маловажност на случая“ подлежи на съдебен контрол, неприлагането на чл. 28 от ЗАНН от административнонаказващия орган, при наличие на предпоставките за прилагането му, е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в

противоречие със закона. Това е така, защото правомощието му да санкционира като АНО включва и преценката му за маловажност на случая – Тълкувателно решение № 53 от 11.IV.1986 г. по н. д. № 49 / 83 г., ОСНК .

Всички изложени до тук процесуални нарушения сами по себе си водят до незаконосъобразност на обжалваното НП и са самостоятелни основания за отмяната му.

С оглед изложеното, жалбата се явява основателна . Атакуваното НП следва да се отмени като неправилно и незаконосъобразно.

Жалбоподателят претендира разноски, поради което такива се дължат и следва да бъдат присъдени. Направеното възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на жалбоподателя, направено в съпроводителното писмо настоящият състав намира за неоснователно предвид минималния размер на адвокатското възнаграждение по подобен род дела съгласно НМРАВ

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2 т. 1 от ЗАНН Врачански районен съд, III Наказателен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №20-1795-000030/20.05.2020 г., издадено от Началник група в ОДМВР ****, РУ ****, с което за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП, на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП на К. И. А. му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца и на основание Наредба №13-2539 от 17.12.2012 г. му се отнемат 10 точки.

ОСЪЖДА ОДМВР **** да заплати на К. И. А., ЕГН:*****, гр.**** сумата от 500 лв., представляваща деловодни разноски - платено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-**** по реда на глава XII АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за неговото изготвяне.

Съдия при Районен съд – ****: _____